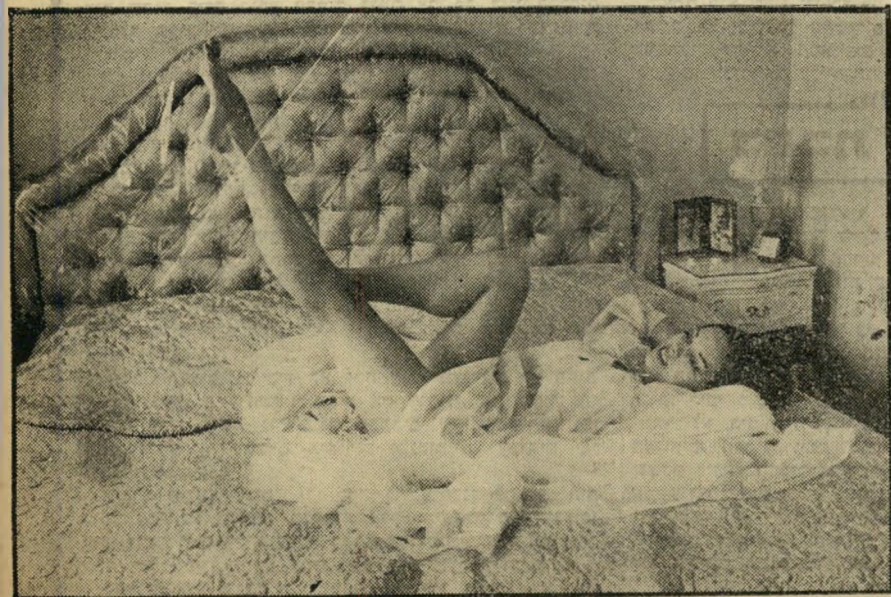




גודלה של גוד משתקף כדמותה החדשה של עליזה, בעומדה לפני ה' ראי. עוד בסכס נשואיה של מי שהיתה מלכת-היופי של ישראל וסגנית מלכת-המים של העולם הזה, הצהירה כי ברצונה להיות לכוכבת קולנוע.



איפה לגוד? לצורך תמונת פירסומת מסכימה עליזה גוד לגור אפילו על פסנתר כנף מצוחצח למשעי. משך זמן רב עבדה עליזה כדוגמנית אופנה, השתתפה גם בסרטונים טלביזיה אנגליים ואמריקאיים וסרטי פירסומת.



אשר 'גוד' - אמרו ידידיה של עליזה, כשראו גם אותה בפוזות המטופ' שות של כוכבניות הוליוודיות. תפקידה הראשון, בסרט אכסודסי, נחתך בעריכה הסופית. אך עליזה זכתה, תמורת זאת, בביקור בארצות-הברית.

ספרים

מקור

הגורשים מגן-העדן

גדרות המלך (רומן מאת מוריס פוליי, הוצאה לעם, עם טובה, 239 עמודים) הוא שמו של קיבוץ חתיק, אישם ליד הגבול הירדני, ההופך ברומן מקורי, של חבר-אפיקים לשעבר, לגן-עדן מיוחד במינו: מקום בו יכול אדם, תמורת עבודה קשה וההלפת יריות עם מסתגנים, לשכב עם כל אשה שנייה, ולהיות משוחרר מכל דאגה — אך מעולם הוא לא יוכל, במידה והוא אינטלקטואל צרפתי המיווד עם סארטר ו' פיקאסו, לקבל בו קביעות.

אלדו מונטיפיורי, יהודי איטלקי יליד מילאנו, שעשה את עבודת הדוקטוראט שלו בפאריז, התיידד שם עם צמרת הגדה ה' שמאלית, עולה לישראל עם אשתו דינה, בגלל סיבה בלתי-מוחחרת אפילו לעצמו. הוא מוכן לעשות את הכל כדי להתקבל כחבר בקיבוץ, אך לא כך חושבת האסיפה הכללית של המשק.

גן-עדן כבית-כלא. פוליטי (37), ה' זוקף לזכותו רומן (טוב) מחיי המחותרת ה' קומוניסטית באתונה, ומחזה (קלוש) אודות אמן מהלבט בקיבוץ, הוא יליד יוון ובעל תרבות צרפתית. כבר במחזהו מעינה, ש' הוצג בהבימה, טיפל הגבר השחרור, ה' ממושקף והגוף, כבעייה מטרידה: האמן ה' יוצר — או האינטלקטואל — והיחס ההדדי בינו ובין החברה הקיבוצית. אולם אלדו של פוליטי בן ה'37 הוא דמות בוגרת ומטופחת הרבה יותר מהפסל המאוהב של פוליטי בן ה'29. אם כי איש — כולל ה' סופר — אינו יודע את הסיבה המביאה את אלדו לקיבוץ ולמלחמתו על חברותו בקבוץ, הרי שעצם המאבק, האבוד מברא-שיתו, בנוי היטב ומעניין.

האינטלקטואל הגלולי מבין, יותר טוב מהאידיאולוגים-מטעם, את טיבו של המעגל הסגור, אליו נקלע הקיבוץ, חמישים שנה לאחר שהוא נוצר.

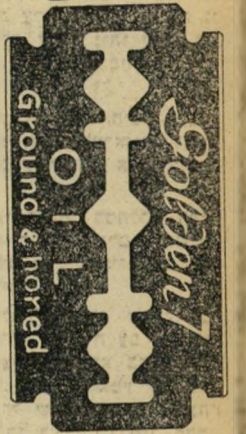
קובץ פוליטי, באחד הדיואלוגים האינסופיים שברומן: "הקבוץ נוצר בשביל מלאכים. חסרונו בכך שהוא מושלם יתר על המידה." ואילו בדישיה אחר, אומר גבורו, אלדו, בסארקאזם: "הנה, זהו קבוץ. אמצאה גאו' נית... גן-עדן עליזמות המעורר בכל (חבריו) מחשבה אחת: לברוח."

בני הקבוץ, ברומן של פוליטי, מתאוננים על צרות אופקים, על קלאוסטרופוביה, על חיים בבית-סוהר. צביה, שכונתו של אלדו ובת-הקיבוץ הבכירה, המתכננת בריחה ל' פאריז, מסבירה: "... אתה עוד חשתומס שיש מלחמות, שהבחורים מתנדבים בלהט כזה לפעולות-תגמול? לא כדי להרוג ערבים הם הולכים... אלא כדי לראות מה נעשה מאחורי הגבולות האזרחיים האלה. בכל מקום אתה נתקל בשלטים המסמנים את קווי שבי תת-הנשק. אין מקום בארץ שלא הייתי בו..."

בשמימה אותה היא כורכת את סלידתה מהקיבוץ ואת יחסה למולדת. לאחר שהיא מסבירה מדוע לא אוהבים הצברים את העולים החדשים, שם בפיה פוליטי את מה שהוא חושב לעמדתם של הצברים בנוון: "... אומרים שישראל היא שלנו, זה כנר-אה נכון, מפני שדורשים מאתנו להיהג, ולא היה אחד שסירב. אבל תמיד מקדימים אותנו אחרים, שבאו מרוקו, ומסודרים (על חשבוננו) בנחיות... ישראל היא ארץ שעולים אליה, אך אסור להיוולד בה..."

עירווייזם כרצח. פוליטי, שבחר ל' שוב לפאריז לאחר שהות של כמה שנים בקיבוץ אפיקים ובכסית, מצליח כל עוד הוא צמוד לנושא הבלעדי שלו: האינטלקטואל היהודי והקיבוץ. דרך משקפיו הספרותיים של אלדו, חושף הוא שורה של פגמים, המביאים, לדעתו, להתנתנותה של "היצירה היפה ביותר שהצמיחה הציונות" פחות מצליח פוליטי, כשהוא מנסה ל' קום את יריעת הרומן עצמה. שורה של גבורים, הלקוחים בחלקם מדמיונו של ה' יוצר ובחלקם מהכרוניקה העתונאית, תועים ותוהים במידבר של מלל. אפילו עירווייזם, בעזרתו מעתיק פוליטי את מקרה הרצח של אביגיל סלומון מגבעת-ברנר לגדרות-המלך הדמיונית, אינו מציל את הרומן מ' קלישות-הדמים, האופיינית לסיפורים של גנסיין וברנר. כי פוליטי, בדומה להם, הוא אינטלקטואל אירופי, שנשתל בסכיבה הזרה לו לחלוטין.

* גם ספרו השני, כמו הראשון, נכתב במקור צרפתי. הספר גדרות המלך תורגם לעברית בידי צבי ארד, חבר קיבוץ גן-שמואל לשעבר.



**חפשתי לשוא
אין טוב
מ-7 זהב**

ד"ר א. רובין Ps.D., Ms.D.

ביאוקוסמטיקאי

מומחה לבעיות שיער
ולבעיות קוסמטיות

תל-אביב, רח' פינסקר 2



ויאלוים

ROYALVI

רס הפנים

פי ד"ר לברן, פריס

המכיל

לה רויאל

גן על עורך ורקמותיו העדינות, מונע תהוות קמטי פנים ומטהר את גוון רך על ידי פעילות מוגברת של מחזור הדם.



א.ר.ח' הנדמל 39, טל. 56980
ע"י דח' אלנבי